

6. Min - dig Ő - rá gon - dol - ja - tok, S el ne hagy - já - tok
Csak ke - nye - rét kí - ván - já - tok, És é - le - te for -

há - zát; Az ég fe - lé pil - lant - sa - tok, És
rá - sát;

szí - vé - re bo - rul - ja - tok, Hisz kar - ját fe - lénk tár - ja!

7. Ha a lét zajló tengerén Hányódik a te élted,
Ő horgonyod, ki megtart, véd, És mindig szeret téged!
Az éjszakában égi fény, És pajzs a küzdés idején;
Elveszni Jézus nem hagy!

108. Ó, ember, vizsgál meg szíved...

Előző énekre.

1. Ó, ember, vizsgál meg szíved, Hogy mi növekszik benne;
Érett kalászt mennyit termett, Vagy tövissel van telve?
Mert a termésből tudjuk csak, Kitől származhatott a mag:
Istentől vagy Sátántól?
2. Ha szíved olyan, mint az út, Hová madarak szállnak,
Minden magot, mely oda jut, Nagy hamar felkapkodnak.
Vizsgál meg magad, s tudnod kell, Ha így áll dolgod szíveddel,
Sajnálatra vagy méltó.

3. A magot, ha elkapkodják, A lelkednek nincs élte,
Akkor sem, ha eltiporják, S ha esik az útfélre;
És hogyha füledbe jut csak, És nem a szívedbe a mag: Nem léssen lelki élted.
4. Ha szíved kökeménnyé lett, Mert sok a vétked, bűnöd,
A mag csak rossz helyre eshet, És nem adhat gyümölcsöt.
A kőnek, mivel nedve nincs, A magnak így ereje sincs, Hogy kikeljen és éljen.
5. Ha szíved nincs megtörve még, S a törvény meg nem győzte,
Ha bűnbánat benned nem él: Nincs akkor jó gyümölcse!
Gondold meg, s hagyd el vétkedet, Erősen tartsd meg hitedet,
S Ő meggyógyítja szíved.
6. A szív sokszor tövissel telt, És temérdek a gondja,
Gyakran oly életnek ad helyt, Mely a magot elnyomja;
Sőt annyira elfojtja azt, Hogy többé nem is sarjadhat Új termésként életre.
7. Így jár, ki halmoz kincseket, És hajhász gazdagságot,
És kerget múltó élvezet, És kedvel hiúságot!
Ki csak a gyönyöröknek él, Az üdvöt hiába remél, Mert így a mag elfullad.
8. De jó föld is van azért még A földnek kerekiségén,
Az Isten ismeri azt rég A hívő szívek mélyén;
A mag, mely Istentől jövő, Itt sokszorta gyümölcsöző: Ezek a tiszta szívek.
9. Akinék halló füle van, Az vizsgálja meg szívét,
Most a kegyelmi napokban Fogadja el az ígét!
Az idő múlik, jó a vég, A mag, ha földbe nem esék, Az élet nem lesz részed!
10. Ó, Jézusom, törd meg szívem, Hogy igéd behulljon,
Hogy áldott legyen életem, És jó gyümölcsöt hozzon!
Hogy eljuthassak a mennybe, Ajánlom magam kegyedbe, Sóvárgva ezt kívánom!

109. Ha az Úr nem volna velünk...

Előző énekre.

1. Ha az Úr nem volna velünk – Így kellene most szólnunk –,
Ha az Úr nem volna velünk, Csüggesztő lenne sorsunk.
Kis nyáj vagyunk a népekből, S a gőgös, büszke embertől
Csak megvetés a részünk.
2. Nagy haragja ránk támadna, Ha Isten megengedné,
Elnyelne vagy megtapodna, S az éltünk is elvenné.
A hitetlenség nagyra nő, S mint a vízár, mely rontva jó, A földet elborítja.
3. Az Úrnak legyen hála már, Senki el nem veszt minket;
Mint törből szabadult madár, Megmentettük lelkünket.
Nincs már bilincs, csak szabadság! Az Úrnak neve a váltság,
Dicsértessék örökké!